

saadanne Mennesker, om hvem jeg kunde tænke slikt, jeg har aldrig truffet nogen. Men da jeg blev større og fik mere Forstand formodentlig, er jeg kommet paa det rene med, at dette Ord ogsaa kan tages i overført Betydning, og da jeg fulgte Sygekassenævnets Virksomhed, blev jeg klar over, at der var en Institution, om hvilken man kan sige, at den aldrig har udrettet noget som helst godt i sit lange Liv. Jeg finder for øvrigt ikke dette mærkeligt, for den Maade, hvorpaa Sygekassenævnet vælges, er en saadan, at man paa Forhaand kan sige, at der er ringe Sandsynlighed for, at det vil kunne gøre noget som helst godt i Sygekassesagen. Der vælges et Par Medlemmer i København, et Par Stykker paa Øerne, i det nordlige og sydlige Jylland o. s. v. Enhver kommer fra en særlig Kreds af Sygekasser, og da hver Sygekasse afgiver en Stemme, kan der ikke skabes en Institution, som vil virke til Gavn for Sygekassesagen. Det har ogsaa vist sig, at dette Sygekassenævn, der naturligvis træder sammen hver Gang, det bliver sammenkaldt, har drøftet forskellige Spørgsmaal, uden at det har sat noget som helst Spor i Sygekassebevægelsen. Stillingen som Medlem af Nævnet er en Honnørstilling, som man beklæder, saa længe man lever, der bliver ikke tilført Nævnet yngre Kræfter med nyt Initiativ. Lovgivningsmagten har heller ikke anset denne Institution for ideel, ellers havde man nok ved Udarbejdelsen af Arbejdsløshedskasseloven fulgt Eksemplet fra Sygekasseloven. Ifølge denne afholder Sygekasseinspektøren Møder rundt omkring i Landet for at give en Fremstilling af Sygekassernes Virksomhed i det forløbne Aar, men efter Arbejdsløshedskasseloven afholdes der Delegeretmøder en Gang om Aaret, hvor Arbejdsløshedsinspektøren afgiver Beretning om, hvad der er foregaaet i det sidste Aar, og hvor de delegerede har Adgang til at udtale sig om Forholdene. Efter min Mening er den vigtigste Forskel den, at medens Sygekassenævnet vælges af Sygekasserne rundt omkring i Landet, uden at dets Medlemmer faar noget egentligt Mandat, vælges Arbejdsløshedsnævnet paa Delegeretmødet for at bringe de nye Tanker og Forslag, som fremkommer under Diskussionen, frem til Virkelighed. Jeg vil gerne henlede det kommende Udvalgs Opmærksomhed herpaa og bede om, at man tager dette Spørgsmaal under Behandling og enten helt afskaffer det, som det nu er, efter min Mening fuldstændig overflødig Nævn

eller søger at reformere det saaledes, at det bliver ligesom Arbejdsløshedsnævnet. Det kunde meget vel lade sig gøre. Lad gaa, hvis man finder det rigtigt, at Sygekasseinspektøren afholder nogle Møder rundt omkring i Landet, men der er intet i Vejen for, at man hvert 4de Aar, naar Nævnet skal vælges, i Stedet for at afholde disse Møder for Eksempel indkalder til et Delegeretmøde, hvortil hver Sygekasse sender delegerede, hvor man drøfter Sagerne og ender med Valg af et Nævn; saa blev dette, hvad det skulde være, en Repræsentation for Rørelserne i Sygekasserne, for det Initiativ, der har gjort sig gældende paa det paagældende Delegeretmøde. At Sygekasserne heller ikke anser Nævnet for en virkelig Repræsentation, fremgaar af, at de har maattet danne saa mange Centralforeninger i den Tid, Loven har eksisteret, og derefter har disse igen dannet en Centralforening, indsat en Overledelse for at faa et Organ, gennem hvilket de kunde henvende sig til de forskellige Myndigheder om det, som laa Sygekassemændene paa Sinde. At Sygekasseinspektoratet kun regner med Nævnet som en ren Formalitet, synes jeg fremgaar af de Valg, Nævnet skal foretage. Jeg skal tillade mig at anføre et Eksempel paa, hvorledes et saadant Valg foregaar.

For kort Tid siden anmodede Indenrigsministeriet Nævnet om at vælge et Medlem til en Kommission angaaende Handel med Medikamenter. Det var altsaa ikke Sygekasseinspektøren, som skulde vælge dette Medlem, det var Sygekassenævnet. Og hvordan foregik nu dette Valg? Ja, det gik til paa den Maade, at Sygekasseinspektøren henvendte sig til Formanden for de samvirkende Centralforeninger af Sygekasser, Hr. Johannes Sørensen, Udby, Holbæk, og spurgte, om han var villig til at træde ind i denne Kommission. Jeg kender ikke ret meget til Hr. Sørensen, Udby, men Personerne lader jeg fuldstændig ude af Betragtning. Det er højest rimeligt, at han er et udmærket Medlem af denne Kommission, det skal jeg aldeles ikke bestride, jeg har kun været sammen med ham en enkelt Gang og har ikke noget som helst at udsætte paa ham; jeg taler kun om Sagen. Sygekasseinspektøren henvendte sig altsaa til Hr. Sørensen og spurgte, om han var villig til at indtræde i Kommissionen, og da han fik et bekræftende Svar, skrev Sygekasseinspektøren til Nævnet og bad det om at foretage Valget. I denne Skrivelse hedder det i Slutningen: „Jeg tillader mig at foreslaa Formanden